

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 18. marts 2008 i sag nr. BS 1-1136/2007:

DONG Oil Pipe A/S
Kraftværksvej 53, Skærbæk
7000 Fredericia
mod
Fredericia Kommune
Gothersgade 20
7000 Fredericia

Under denne sag, der er anlagt 29. maj 2007, har sagsøgeren, DONG Oil Pipe A/S, efter sin endelige påstand krævet sagsøgte, Fredericia Kommune, tilpligtet at anerkende, at sagsøgeren ikke skal betale dækningsafgift efter ejendomsbeskatningslovens § 23a vedrørende sagsøgerens ejendom beliggende Vejlbjvej 28, 7000 Fredericia, og at den erlagte dækningsafgift fra 1. juli 2002 skal tilbagebetales med 1 % i rente pr. påbegyndt måned i henhold til ejendomsbeskatningslovens § 29, stk. 4, fra indbetalingstidspunkterne til betaling sker.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen er behandlet under medvirken af 3 dommere, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3, nr. 1.

Sagens nærmere omstændigheder er følgende:

Sagsøgeren opførte i 1984-1987 et tankanlæg på adressen Vejlbjvej 28 i Fredericia, bestående af 6 råolietanke á 47.500 kbm og 2 slopstanke. På ejendommen blev endvidere opført en bygning på 167 kvm og et læskur på 74 kvm. Efter ibrugtagningen pålagde sagsøgte sagsøgeren at betale dækningsafgift efter ejendomsbeskatningslovens § 23a. Sagsøgeren bad derfor Indenrigsministeriet om en vejledende udtalelse, og Indenrigsministeriet svarede ved en udateret skrivelse, at Indenrigsministeriet var mest tilbøjelig til at mene, at anlægget var dækningsafgiftspligtig.

I en vurderingserklæring af 27. juni 2005, der er udarbejdet af erhvervsejendomsmægler **Person 1**, København, til brug for sagsøgerens klage over den offentlige ejendomsvurdering pr. 1. oktober 2004, hedder det bl.a.:

"Anlægget er beliggende i Fredericia, på en 204.042 kvm. stor grund. Adgang til anlægget sker via portvagt hos Dansk Shell, og via de interne veje på Dansk Shells ejendom som støder op til anlægget. I ganske særlige tilfælde, som f.eks. ved større

anlægsarbejder, kan adgang ske fra Vejlbjvej, men dette er ikke en officiel adgang til anlægget, og der er ikke portvagt eller lignende.

Anlægget er opført til at modtage råolie direkte fra Nordsøen via en 350 km lang ø 500 ledning. Olie ledes via denne ledning ind i et vandseparationsanlæg, som udskiller det formationsvand, som er blandet i råolien. Det udskilte vand ledes over i en føde tank (buffer tank) og derefter ind i et rensningsanlæg. Efter rensning pumpes vandet videre til efterbehandling i Fredericia Kommunes rensningsanlæg.

Efter separationen ledes olien videre til midlertidig oplagring i tanke.

Anlægget har 6 deponeringstanke, og hver tank har en kapacitet på 44.000 kbm. 4 af tankene er installeret i 1984, og 2 er installeret i 1986-87. Ved installationen er tankene designet til en levetid på 30 år.

Tankene fyldes kontinuerligt og tømmes batchvis enten til videre raffinering på Shells raffinaderi eller til udskibning via rørledning til Fredericia Havn, og tankene fungerer således som en buffer for olien indtil den videre udlevering kan ske. Anlægget har en række store pumper, som har en kapacitet til at tømme en 44.000 kbm tank på 18 timer.

Tankene har ikke fast tag, men en flyde-tag som flyder ovenpå olien.

Anlægget betjenes via et kontrolrum hos Dansk Shell. Anlægget har derfor ingen bygninger med personalefaciliteter som kontor, toilet, velfærds- eller opholdsrum.

Der findes på anlægget en bygning, som indeholder forskelligt måle- og kontroludstyr. Bygningen har ingen vinduer og kan derfor ikke benyttes til permanent ophold. Endvidere findes der et par mindre bygninger som fungerer som klimaskærm for forskellige installationer og teknisk udstyr. Der findes ingen opvarmede rum på anlægget.

...
Anlægget antages at være fritaget for dækningsafgift, idet der er tale om et fuldautomatisk anlæg, der ikke benyttes til et dækningsafgiftspligtigt formål. I denne vurdering er det antaget, at ejer ikke får medhold i dette synspunkt...

...
Værdi af anlæg og grund... **kr. 99.400.000**
..."

I sagsøgerens årsrapport fra 2005 er det i ledelsesberetningen anført:

"...

Ledelsesberetning

Aktiviteter

DONG Olierør A/S varetager transporten af råolie og kondensat fra Gorm E-plattformen i Nordsøen til råolieterminalen i Fredericia. Olietransportsystemet ejes og drives af selskabet i henhold til særlig lovgivning.

Alle omkostninger ved anlæg og drift af olierørsystemet betales af brugerne. Herudover modtager DONG Olierør en betaling på fem pct. af værdien - efter fradrag af transportomkostninger - af den transporterede olie. Disse beløb udgør tilsammen selskabets omsætning på olietransporten. Af de fem pct. af værdien af den transporterede olie betaler DONG Olierør 95 pct. til staten. Den løbende finansielle risiko ved olierøret bæres af brugerne. DONG Olierørs indtjening bliver primært påvirket af udsving i oliepriser og valutakurser.

Resultat for 2005

DONG Olierør omsatte i 2005 for 2.130 mio. kr. på olierørsystemet mod 1.529 mio. kr. i 2004.

Årets resultat efter skat blev 52 mio. kr. I 2004 blev resultatet 142 mio. kr. Det lavere resultat i 2005 i forhold til 2004 skyldtes primært, at der i 2004 regnskabet blev foretaget en tilbageførelse af hensættelse til fjernelsesforpligtelse med 160 mio. kr. (før skat) i 2004.

Drift 2005

Der blev i 2005 udleveret 114 mio. tønder råolie fra råolieterminalen i Fredericia. DONG Olierørs transportindtægter på fem procent af oliens værdi, efter fradrag af transportomkostninger, blev 1.751 mio. kr., hvoraf 95 pct. 1.163 mio. kr. - blev betalt videre til staten som afgift. I 2004 blev der betalt 1.156 mio. kr. til staten i afgift.

Transporten af olie har i 2005 i gennemsnit ligget på 312.000 tønder pr. dag. Kapaciteten er 360.000 tønder pr. dag. Det forventes, at kapaciteten vil være dækkende i de kommende år.

..."

Af resultatopgørelsen for 2005 fremgår, at der var anvendt godt 25 mio. kr. til ledelse og administration, og af note 3, at personaleomkostningerne har været på godt 3,5 mio. kr., og at der i regnskabsåret gennemsnitligt havde været ansat 5 medarbejdere.

Vurderingsankenævnet lagde foreløbig til grund, at tankanlægget ikke var dækningsafgiftspligtigt og nedsatte den 5. januar 2006 den offentlige ejendomsvurdering pr. 1. oktober 2004 fra 165 mio. kr. til 135 mio. kr. I den nærmere begrundelse herfor fremgår det af sagsfremstillingen, at vurderingsankenævnet angav ejendommens benyttelseskode til "04 fabrik og lager". Nævnet havde ved vurderingen set bort fra den aktuelle pligt til at betale dækningsafgift. Den 24. april 2006 anmodede sagsøgeren herefter om tillige at få nedsat ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2002, og den 26. juli 2006 meddelte Skattecenter Haderslev, at de agtede at imødekomme anmodningen om genoptagelse og nedsætte ejendomsværdien til 135 mio. kr. også pr. 1. januar 2002. Af den deraf følgende nye ejendomsvurdering fremgår, at benyttelseskode er 04 "Fabriks- og lagerejendom".

Sagsøgeren havde den 20. december 2005 på ny bedt Indenrigs- og Sundhedsministeriet om en vejledende udtalelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet afgav den 20. september 2006 en vejledende udtalelse om dækningsafgiftspligten. Ministeriet var stadig mest tilbøjelig til at mene, at anlægget kunne pålignes dækningsafgift. Derfor begærede sagsøgeren på ny genoptagelse af ejendomsvurderingerne pr. 1. januar 2002 og 1. oktober 2004, hvilket Skattecenter Haderslev ved skrivelse af 20. marts 2007 meddelte, at man var indstillet på, således at ejendomsvurderingen blev nedsat til 121 mio. kr.

Ved skrivelse af 4. december 2007 har sagsøgerens advokat anmodet sagsøgte om aktindsigt i videst muligt omfang i de tiltag, som kommunen har foretaget sig vedrørende brand- og miljøberedskab og tilsyn vedrørende sagsøgerens ejendom, hvilket Fredericia Kommune, Brandvæsenet, ved skrivelse af 20. december 2007 har besvaret således:

"...

BEREDSKABSOMKOSTNINGER

En kommune af Fredericias størrelse skal ifølge beredskabsloven have to slukningstog.

Fredericia Kommune har anskaffet et tredje slukningstog, der kan henføres til "farlige virksomheder" i kommunen, dvs. virksomheder som ud over bygningsreglementet er omfattet af tekniske forskrifter samt i visse tilfælde risikobekendtgørelsen. DONG OIL Pipe A/S, Vejlbjvej 28, er en sådan "farlig virksomhed".

Der er for tiden ca. 100 virksomheder i Fredericia Kommune, der opfylder ovennævnte definition på "farlige virksomheder".

Fredericia Kommunes omkostninger ved opretholdelse af det tredje slukningstog af hensyn til kommunens "farlige virksomheder" er ca. kr. 3,5 mio., idet den gennemsnitlige udgift pr. år for kommunens tre slukningstog er i alt ca. kr. 10,5 mio. set over en 3-årig periode. For årene 2006 og 2007 har Fredericia Kommune budgetteret med samlede omkostninger til tre slukningstog på kr. 11,5 mio.

Den årlige meromkostning til et slukningstog foranlediget af kommunens "farlige virksomheder" indebærer således en meromkostning pr. virksomhed på størrelsesordenen kr. 35.000,00 årligt".

..."

Sagsøgeren anmodede herefter ved skrivelse af 2. januar 2008 sagsøgte om at bekræfte, at sagsøgte ikke har foretaget tiltag vedrørende miljøberedskab og tilsyn, som omfatter sagsøgerens ejendom. Sagsøgte blev endvidere anmodet om at bekræfte, at der ikke forelå bilag eller andet, som dokumenterer oplysningerne nævnt i brevet af 20. december 2007.

Denne henvendelse er ikke besvaret af sagsøgte.

Der er under sagen afgivet forklaring af sagsøgerens tekniske direktør, **Vidne 1**, viceberedskabschef ved Fredericia Brandvæsen, **Vidne 2**, og fagchef for Trafik- og Plan, Teknisk Forvaltning, Fredericia Kommune, **Vidne 3**.

Vidne 1 har forklaret, at han har været ansat hos sagsøgeren i 4 år. Som den eneste af de 5 ansatte kommer han til Fredericia, hvor han ca. 1 gang om måneden deltager i diverse møder om tankanlægget. Møderne finder sted hos Dansk Shell i deres mødefaciliteter. Sagsøgeren råder ikke over kontorfaciliteter hos Shell. Han er måske 2 gange årligt henne på selve anlægget. Shell overvåger driften og vedligeholder anlægget mod en fast årlig afgift. Sagsøgeren afholder de løbende udgifter. Det er Shell, der løbende fører kontrol og tilsyn med anlægget fra deres kontrolrum, hvor hele raffinaderiet

bliver overvåget fra. Når sagsøgerens tankanlæg modtager Nordsø-råolien, foretages der i første omgang adskillelse af olie og vand. Det foregår fuldautomatisk og mekanisk. Det udskilte vand pumpes herefter over i et rensningsanlæg og videre til Fredericia Kommunes rensningsanlæg. Sagsøgeren betaler en afgift pr. kbm, vist nok i alt i størrelsesordenen 12 mio. kr. pr. år. For tiden betales der en forhøjet afgift af kommunens store virksomheder, idet rensningsværkets økonomi har været elendig. Afgiften er vist nok forhøjet fra 17 kr. pr. kbm i 2006 til 27 kr. pr. kbm i 2007. Forhøjelsen skal vist være gældende i 3 - 5 år, og forhøjelsen er aftalt mellem Fredericia Kommune og Fredericia Erhvervsråd. På sigt skal afgiften ned på 23 kr. pr. kbm. Den fraskilte råolie lagres i tankene, indtil den føres videre via en råolieledning ind til Shell eller via en anden rørføring ned til Fredericia Havn med henblik på udskibning. Det er Shells olieferledning ned til havnen, der anvendes mod en årlig afgift. Shell har via denne rørledning også adgang til at få råolie fra havnen. Om de aftager sagsøgerens råolie eller råolie fra havnen afhænger af, hvilke produkter der aktuelt skal produceres. De 6 råolietanke er identiske og udstyret med pumper, således at tankene kan tømmes, når de skal inspiceres. På anlægget er der alene teknikrum, men hverken toiletter eller kontorfaciliteter. Der er fra Shells ejendom ført damprør ind til sagsøgerens anlæg for at holde det frostfrit. Sagsøgerens øvrige ansatte, der kun udfører arbejde for det sagsøgende selskab, er placeret i Hørsholm, og der er tale om både miljøingeniører og økonomer. De kommer aldrig på anlægget i Fredericia. Det er Shells ansatte, der foretager rondering på anlægget, og det er også dem, der leverer kemikalier, for at forhindre uhensigtsmæssig bundfældning i råolietankene. Kemikalierne anvendes også for at begrænse gasudslip. Det er 2 lastbiler om måneden, der bringer kemikalierne hen til tankene. Shell modtager ca. 22 mio. kr. årligt for beredskab, drift og vedligehold af anlægget. Det er Shells standarder for vedligeholdelse, der også finder anvendelse på sagsøgerens anlæg. Shell og sagsøgerens ejendomme støder umiddelbart op til hinanden, og der er ikke nogen mellemliggende kommunal vej. Der er kun adgangsvej fra Shell, hvor man kommer ind via deres hovedport til raffinaderiet. Shell har etableret sit eget brandberedskab grundet virksomhedens karakter. Shell har selv 2 brandbiler på sin brandstation, og sagsøgeren har været med til at betale dele af udgifterne hertil. Sagsøgeren har vist nok også betalt noget af en af Fredericia Brandvæsens brandbiler. Det var et forhandlingsvilkår, da man skulle have tilladelse til at opføre anlægget. I tilfælde af brand vil det være Shells folk, der når først frem med henblik på skumbekæmpelse. Der er også monteret skumpumper øverst på tankene. I tilfælde af brand vil det kommunale beredskab udgøre anden linje og have til formål at køle tankene ned. En brand vil enten bestå i, at gasserne langs tankens øverste kant antændes, hvilket kan bekæmpes med skum, eller at råolien bryder i brand. Hvis råolien i tanken bryder i brand, kan der alene lukkes af for yderligere olietilførsel, og så må man i øvrigt lade tanken brænde ud. Sagsøgeren udfører egen miljøkontrol løbende med rapport til kommunen. De er endvidere i kontakt med Miljøcenter Fyn. Sagsøgeren afholder selv udgifter forbundet hermed til prøver og lignende. Råolie er ikke særlig brændbar i modsætning til de færdige produkter, der f.eks. lagres i be-

redskabslageret hos Foreningen af Danske Olieproducenter (FDO), der har et beredskabslager i nærheden af sagsøgers anlæg. Beredskabslagerets tanke er større end sagsøgerens, og de har faste tage. De færdige produkter overføres fuldautomatisk direkte fra Shell til beredskabslageret. Der er omkring hele anlægget etableret en beskyttelseszone, hvor jorden ejes af nogle landmænd, der oprindelig modtog en godtgørelse for den nedsatte anvendelighed. Når råolien skal videre fra sagsøgerens tanke, kan det alene ske via rørledninger, idet det ikke er muligt for tankbiler at laste olien. Såfremt sagsøgeren ikke havde indgået en kontrakt med Shell, ville man være nødt til at sende egne folk til Fredericia. Sagsøgeren har igennem flere år arbejdet på et projekt om etablering af et degasningsanlæg til 80 mio. kr., som man selv vil være bygherre på. Byggeperioden strækker sig over 1 år. Der opføres betonfundamenter og ståltanke. Slopstankene blev vist etableret i 1993. Personaleomkostningerne i årsrapporten for 2005 på godt 3,5 mio. kr. udgør lønnen til de 5 ansatte i Hørsholm og til vidnet selv. Posten ledelse og administration på godt 25 mio. kr. er betalinger til koncernforbundne selskaber for juridisk assistance, revision og anden bistand. Sagsøgeren har aktuelt lejet sig ind i to af Shells råolietanke, der ligger syd for sagsøgerens ejendom. Om Shell betaler dækningsafgift vides ikke.

Vidne 2 har forklaret, at han har været ansat i Fredericia Kommune siden 2001. Han har til sin skrivelse af 20. december 2007 supplerende forklaret, at der naturligvis foreligger et udarbejdet budget for både 2006 og 2007. Der er i det samlede budget til beredskabet på 11,5 mio. kr. afsat midler til forebyggende arbejde i form af tilsyn, hvilket udgør måske 10 - 15 % af det samlede budget. Der er ved brandvæsenet ansat 30 fuldtidsmedarbejdere, der dog også beskæftiger sig med andet, 20 deltidsmedarbejdere, og herudover er der 20 frivillige. Dette antal har været rimeligt konstant gennem årene. Han er på tilsyn på raffinaderiet hver 14. dag, og kommer i den forbindelse også på sagsøgerens anlæg sammen med Shells folk. Tilsynet omfatter også beredskabslageret. Komplekset er som helhed i medfør af beredskabslovens § 33 karakteriseret som særlig farlig virksomhed. I Fredericia Kommune ligger 10 af landets i alt 150 særlig farlige virksomheder. Resten af de ca. 100 virksomheder i Fredericia Kommune er ikke "særlig farlig virksomhed", men alene "farlig virksomhed". Han vurderer, at Shells raffinaderi sammen med FDO-lageret og sagsøgerens ejendom ud af de 10 ligger i top 5. Der sondres ikke her imellem henholdsvis raffinaderiet, beredskabslageret og sagsøgerens ejendom. Dimensioneringsbekendtgørelsen foreskriver, at der i Fredericia Kommune bør være 2 slukningstog, men en risikovurdering har medført, at man har valgt at anskaffe 1 ekstra slukningstog, der koster 3,5 mio. kr. årligt i drift. Der har været flere brande på raffinaderiet, blandt andet i flaren og en tankvogn. I 1996 var der brand i en tank. Der var alene tale om en kantbrand i forbindelse med et reparationsarbejde. Han er ikke bekendt med, at der skulle have været brand hos sagsøgeren. Shell har sit eget frontlinjeberejdskab med 2 slukningsvogne, hvilket blev stillet som krav, da raffinaderiet blev bygget i 1960'erne. I tilfælde af brand underlægges Shells køretøjer hans kommando, når først han ankom-

mer til brand-slukningsstedet. Fredericia Brandvæsen og Shells frontlinjebereidskab afholder fælles øvelser, og Fredericia Brandvæsen er endvidere involveret i uddannelsen af Shells folk. De fælles øvelser foregår både på kommandolinjeplan og i praksis med udlægning af skum. Når han skal ud på raffinaderiet og videre ind på sagsøgerens område er adgangen typisk via Shells hovedport, men én gang er han kommet via Vejlbyvej. Fredericia Brandvæsen er udstyret med nøgler til alle porte på området, og han har kontakt til både sagsøgerens og Shells folk. Beredskabsplaner og lignende er undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1, og det er politimesteren, der har informationspligten i tilfælde af brand. Risikobilledet for brand i råolie er ens hos henholdsvis Shell og sagsøgeren. I Fredericia Kommune er det alene Shell, der har egne brandvogne, der også er tiltænkt anvendelse i tilfælde af brand nede på havneterminalen, der ligger 6 km fra raffinaderiet.

Vidne 3 har forklaret, at han blev ansat i sin nuværende stilling den 1. januar 2007 efter tidligere at have været ansat i Vejle Amts afdeling for vejanlæg og IT-systemer som kontorchef. Alle virksomheder i en kommune belaster vejanlægget. Sagsøgte budgetterede med en udgift på 20.000 kr. pr. km vej pr. år til vedligeholdelse inkl. renholdelse og kantslåning. I 2007 har sagsøgte et anlægsbudget vedrørende veje på 51 mio. kr. Desuden planlægger man en videreførelse af den ydre ringvej i den nordvestlige del af kommunen i nærheden af sagsøgerens ejendom, hvilket vil koste ca. 70 mio. kr. Han ved ikke, om den vej, der løber langs den sydlige ende af sagsøgerens ejendom, er kommunal eller ej. Erhvervsvirksomheder i en kommune medfører også forøgede udgifter til andet end veje, herunder eksempelvis beredskab og belysning.

Sagsøgeren har i sit påstandsdokument anført følgende til støtte for sin endelige påstand:

"...

- at sagsøger ikke er dækningsafgiftspligtig for så vidt angår sagsøgers ejendom beliggende Vejlbyvej 28, 7000 Fredericia,
  - at sagsøger således er berettiget til at modtage den fejlagtige erlagte dækningsafgift tilbage fra 1.7.2002, og
  - at den fejlagtige erlagte dækningsafgift skal forrentes med 1 % pr. påbegyndt måned i henhold til Ejendomsbeskatningslovens § 29, stk. 4 fra indbetalingstidspunktet til betaling sker.
- Særligt gøres gældende,
- at sagsøgers ejendom ikke pålægger sagsøgte ikke ubetydelige udgifter, jf. betingelsen i ejendomsbeskatningslovens § 23A,
  - at sagsøgte ikke har dokumenteret, at sagsøgers ejendom pålægger sagsøgte ikke ubetydelige udgifter,

- at en henvisning til generelle udgifter for sagsøgte som følge af farlig virksomhed ikke udgør dokumentation for, at sagsøgers ejendom pålægger sagsøgte ikke ubetydelige udgifter,
  - at sagsøgers ejendom i øvrigt ikke er omfattet af ejendomsstyperne nævnt i ejendomsbeskatningsloven § 23A,
  - at bestemmelsen i henhold til cirkulære nr. 80 af 31. marts 1962 må forstås snævert efter sin ordlyd,
  - at det er sagsøgtes bevisbyrde, at sagsøgers ejendom positivt skulle være omfattet af Ejendomsbeskatningslovens § 23A., og
  - at denne bevisbyrde ikke er løftet.
- ..."

Sagsøgerens advokat har under sin procedure yderligere gjort gældende, at det af forarbejderne til ejendomsbeskatningslovens § 23a fremgår, at dækningsafgiften er blevet indført for at skaffe dækning for "de udgifter til bl.a. gader og veje, brandvæsen m.v., som nyopførte erhvervsjendomme påfører kommunerne. Af ejendomsbeskatningslovens § 23a, stk. 1, fremgår det, at ejendomme, der kan pålægges dækningsafgift, er ejendomme, der anvendes til "kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed", og det fremgår af cirkulære nr. 80 af 31. marts 1962 og har støtte i retspraksis, at denne bestemmelse skal forstås snævert efter sin ordlyd. Sagsøgerens anlæg er fuldautomatiseret og har ingen opholdsrum til personale. Transporten af råolie sker i rørsystemer, og den eneste form for godstransport i forbindelse med anlægget er tilkørsel af kemikalier 2 gange månedligt med en lastbil. Sagsøgeren bidrager sammen med Shell i væsentligt omfang til brandvænsforanstaltninger med tilknytning til sagsøgerens ejendom, Shellraffineriet og FDO's beredskabslager, og sagsøgeren betaler særskilt bidrag til rensning af det vand, der udskilles fra råolien. Det må herefter antages, at de udgifter, som sagsøgerens ejendom medfører for sagsøgte, er minimale. Det bestrides i øvrigt, at ejendommen i det hele taget er omfattet af de ejendoms-kategorier, der direkte er opregnet i ejendomsbeskatningslovens § 23a, stk. 1, og en snæver fortolkning af bestemmelsen må medføre, at ejendommen ikke kan anses for anvendt til "lignende øjemed". Sagsøgte har under sin procedure under hovedforhandlingen blandt andet gjort gældende, at ejendommen er en fabriksejendom. Dette anbringende er nyt og bør derfor ikke tillades fremsat på nuværende tidspunkt.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand i påstandsdokumentet blandt andet anført følgende:

"...
Som det fremgår af loven er der to betingelser, som skal være opfyldt, før der kan opkræves dækningsafgift af en fast ejendom, når først kommunalbestyrelsen, som det er tilfældet i denne sag, har besluttet at opkræve dækningsafgift.

For det første skal der være tale om, at ejendommen medfører udgifter for kommu-

nen. Ejendomsejeren skal således bidrage til at dække kommunens udgifter, men i og med at der er tale om en afgift/skat, og ikke et gebyr, kan afgiften principielt godt overstige de konkrete udgifter for en given periode, som ejendommens drift påfører kommunen. Der er med andre ord ingen pligt til at holde regnskab med de udgifter, som kommunens dækningsbidragspligtige ejendomme hver især giver anledning til. Blot er der tale om et "bidrag" til at dække kommunens udgifter.

Sagsøgers virksomhed er en risikobetinget virksomhed - en såkaldt "farlig virksomhed", som giver kommunen anledning til nogle forholdsregler, som har betydning for kommunens udgifter. For en farlig kemisk virksomhed som sagsøgers er det sagsøges opfattelse, at ejendommen har påført sagsøgte ekstra udgifter til bl.a. investering i yderligere brandbekæmpelsesmateriel, vejvedligeholdelse, opretholdelse af skærpet miljøberedskab og miljøtilsyn..

.....

For de andet skal der efter loven være tale om ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed.

Det er sagsøges opfattelse, at den virksomhed, som drives fra olieanlægget, bedst kan betegnes som forretningsejendom - forstået som en erhvervs ejendom - eller som en ejendom, som opfylder "lignende øjemed".

Dette støttes også af Indenrigsministeriets cirkulære nr. 80 af 31. marts 1962 Pkt. B.1., som til afgiftspligtige ejendomme bl.a. henfører lagerbygninger, siloanlæg og tankanlæg, som anvendes som led i virksomheden. Denne fortolkning i cirkulæret af begrebet "forretnings ejendomme" har stedse været gældende i 45 år og er derfor et ultimativt og væsentligt fortolkningsbidrag til lovens rette forståelse, idet cirkulæret har dannet den administrative praksis på området gennem en lang årrække.

Det vil derfor være et brud på den langvarige praksis, hvis sagsøger skulle gives medhold i, at ejendommen er afgiftsfritaget.

..."

Sagsøges advokat har under sin procedure yderligere gjort gældende, at sagsøgerens ejendom anvendes til en forretningsmæssig virksomhed med en årlig omsætning på mere end 2 mia kr., og at sagsøgeren er et led i en koncern, der afregner sit overskud til et moderselskab. Sagsøgerens anlæg indgår i modsætning til FDO's anlæg driftsmæssigt i en "symbiose" med det tilgrænsende Shellrafinaderi, der betaler dækningsafgift til kommunen. Hos sagsøgeren foregår der ikke kun en oplagring, men også en klargøring af råolien til viderelevering til Shellrafinaderiet eller til udskibning. Når sagsøgerens virksomhed i det daglige kan drives, uden at sagsøgeren har mandskab på anlægget, skyldes det alene, at de personalekrævende opgaver er "outsourcet" til Shellrafinaderiet, der i realiteten opfatter hele området som sit. Hvis sagsøgeren ikke havde dette meget nære samarbejde med Shellrafinaderiet, ville det have været nødvendigt for sagsøgeren at have personale på stedet. Det er derfor reelt misvisende at betegne sagsøgerens anlæg som "ubemandet". Ejendommen kan formentlig bedst betegnes som en forretnings ejendom eller fabriksejendom. Der foretages løbende udvidelser af anlægget, og sådanne udvidelser er mandskabskrævende og belaster vejnettet omkring ejendommen. Det må efter bevisførelsen anses for godtgjort, at

kommunen har væsentlige udgifter i forbindelse med sagsøgerens virksomhed. Sagsøgeren driver en virksomhed med en meget høj sikkerhedsrisiko, og sagsøgeren har ikke et brandværn, der i forhold til virksomheden overflødiggør det kommunale brandvæsen. Kommunen har i anledning af sagsøgerens virksomhed løbende udgifter til brandsyn, slukningsøvelser, spildevandsudledning og udbygning af vejnettet.

Retten's begrundelse og resultat

Sagsøgerens tankanlæg kan ikke anses for direkte omfattet af nogen af de ejendoms kategorier, som er opregnet i § 23a, stk. 1, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Efter Indenrigsministeriets cirkulære nr. 80 af 31. marts 1962 skal denne lovregel forstås snævert efter sin ordlyd. Det fremgår af lovens forarbejder, at formålet er at skaffe kommunen dækning for de udgifter til blandt andet gader og veje samt brandberedskab m.v., som nyopførte erhvervsejendomme påfører kommunerne, og det fremgår af Indenrigsministeriets cirkulære nr. 80 af 31. marts 1962, der må antages at have udtrykt sig i den efterfølgende administrative praksis, at der normalt vil kunne opkræves dækningsafgift af tankanlæg, når disse som i nærværende sag anvendes som led i en forretningsvirksomhed og ikke, jf. retspraksis, blot er et accessorisk, lovpligtigt beredskabslager. Da der på sagsøgerens tankanlæg, som A/S Dansk Shell servicerer for et årligt vederlag på ca. 22 mio. kr., foretages vandseparation, inden råolien fortsætter til dens ejere, der udnytter råolien erhvervsmæssigt, og da tankanlægget er en integreret del af sagsøgerens indbringelse af betydelige mængder råolie fra Nordsøen, findes tankanlægget at være en erhvervsejendom, der "anvendes til .... lignende øjemed", jf. ejendomsbeskatningslovens § 23a, stk. 1.

Det må endvidere på baggrund af **Vidne 2** og **Vidne 3's** vidneforklaringer lægges til grund, at sagsøgerens tankanlæg, der er kategoriseret som særlig farlig virksomhed, og som efter **Vidne 1's** forklaring er under udvidelse med et degasningsanlæg for 80 mio. kr., påfører sagsøgte udgifter til vedligeholdelse, renholdelse og belysning af veje samt navnlig brandberedskab.

Som følge heraf findes betingelserne for, at sagsøgte har kunnet pålægge sagsøgers ejendom dækningsafgift efter ejendomsbeskatningslovens § 23a, stk. 1, at være opfyldt. Sagsøgte frifindes derfor.

Vedrørende sagens omkostninger bemærkes, at den årlige dækningsafgift for tiden er på ca. 1 mio. kr., og at sagsøgeren både har krævet tilbagebetaling af de sidste 5 års afgifter og fritagelse for fremtiden. Herefter og efter sagens karakter og udfald bestemmer retten, at sagsøgeren skal betale 250.000 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte til dækning af dennes udgifter til advokatbi-stand.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Fredericia Kommune, frifindes.

Inden 14 dage betaler sagsøgeren, DONG Oil Pipe A/S, til sagsøgte sagens omkostninger med 250.000 kr.

Dommer 1

Dommer 2

Dommer 3